

KORTE MEDEDELING.

36358

Diogenes pugilator (ROUX) is terug!

Tijdens de zomers 1983 en 1984 was deze kleine heremietkreeft niet zeldzaam (LAPORTE et al., 1985). Na de strenge winter '84-'85 bleek ze verdwenen te zijn. Ook de twee daaropvolgende winters waren niet mild.

In oktober 1988 vond René BILLIAU weer behoorlijke aantallen in zijn garnaalnetje te De Panne. Zelf vond ik de soort in maart 1989 te Oostduinkerke. Het ziet er dus naar uit dat *Diogenes* het verloren terrein weer aan het veroveren is. Let er eens op tijdens het komende seizoen. De belangrijkste verschillen met de Gewone heremietkreeft zijn:

	<u>Diogenes</u>	<u>Eupagurus</u>
Afmetingen	klein	groot
Kleur	vuilwit tot grijs met rood	oranje-rood
Grootste schaar	links	rechts
Beweging	actief	trager

*Diogenes* werd waargenomen in beide soorten tepelhoren, in Geschubde stekelhoren, Purperslak, Gewone alikruik, Fuikhoren, Wenteltrap. Kleine exemplaren van *Eupagurus* kunnen ook in deze schelpen gevonden worden. Grotere bewonen steeds de Wulk, wellicht bij gebrek aan andere grote schelpen.

Waarschijnlijk het meest in het oog springende kenmerk is de aanwezigheid van de poliep Ruwe zeerasp op de schelp. Dit is een typische associatie met *Eupagurus*. Schelpen die door *Diogenes* bewoond worden zijn kaal (tenzij ze vroeger bewoond werden door *Eupagurus*? In dit geval zou de kolonie dood en sterk afgesleten kunnen zijn. Of mijdt *Diogenes* dergelijke schelpen?). Van uitzonderingen op deze regel, dus *Eupagurus* zonder Ruwe zeerasp, *Dio-*

*genes* met Ruwe zeerasp, hoor ik ook graag.

### Literatuur.

LAPORTE, J., K. WOUTERS & G. RAPPÉ, 1985. Strandvondsten van Diogenes pugilator langs de Belgische kust.- De Strandvlo, 5(2): 39-42.

Guido RAPPÉ

\* \* \*

### VRAGENRUBRIEK.

Antwoord op de vraag van Sammy DE GRAVE: "Waarom spoelen er zoveel uien aan op het strand ?" (De Strandvlo 8(4): 165)

Op de vraag waarom zoveel uien in de zee terecht komen heb ik niet zo meteen een antwoord. Waarom ze dan wel zo talrijk waargenomen worden komt door het feit dat uien zeer traag afgebroken worden: zij zijn bolrond en rollen daarom in de getijdenzone heen en weer. Daarbij worden ze vrijwel niet geschonden (in tegenstelling tot sla, prei, enz.) omdat ze omgeven zijn door de taaie, gladde bruingekleurde rokken. Inwendig bestaat de ajuin uit concentrische vlezige rokken (omgevormde bladeren); deze zijn telkens zowel aan de binnen- als aan de buitenzijde door een cuticula en een waslaagje bedekt, wat waterafstotend werkt (rottingsproces vertraagd). Tenslotte zullen de etherische substanties in de ui predatie tegen gaan. Het grote aantal uien kan dus wellicht verklaard worden door een "accumuleringsproces" op het strand, terwijl andere groenten sneller afgebroken worden (nog vóór het aanspoelen).

Dr. Eric COPPEJANS